

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. Ł. i T. Ł.

przeciwko F. Group Polska Sp. z o.o.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 marca 2012 r.,

zażalenia powodów na postanowienie o kosztach procesu zawarte w treści wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 27 czerwca 2011 r.,

- 1) zmienia zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie 3 (trzecim) wyroku Sądu Okręgowego w G. w ten sposób, że zasądzoną od pozwanej na rzecz powodów kwotę 3.494 (trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt cztery) złotych podwyższa do kwoty 3.729 (trzy tysiące siedemset dwadzieścia dziewięć) złotych,**
- 2) odrzuca zażalenie w pozostałej części,**
- 3) nie obciąża pozwanej kosztami postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2011 r., Sąd Okręgowy w G. w pkt 1 zmienił wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 1 lutego 2011 r., w ten sposób, że utrzymał w mocy wyrok zaoczny wydany przez Sąd Rejonowy w N. w dniu 28 maja 2008 r., którym zasądzona została od pozwanej F. Group Polska Sp. z o.o. na rzecz powodów K. Ł. i T. Ł. kwota 45.872,00 zł wraz z bliżej określonymi odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu, w pkt 2 nakazał pobrać od pozwanej nieuiszczoną opłatę sądową, a w pkt 3 zasądził od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 3.494,00 zł tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt 3 powyższego wyroku powodowie wnieśli zażalenie, podnosząc, że zasądzona na ich rzecz kwota z tego tytułu nie uwzględnia poniesionej przez nich części opłaty od apelacji wynoszącej 235 zł ani kosztów sporządzenia opinii biegłych wynoszących 1.800 zł. W związku z tym powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie dodatkowo tych kwot oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ pkt 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Wyjątkowy charakter tej normy procesowej nakazuje jej ścisłą interpretację i dlatego, jak trafnie przyjęło się w judykaturze Sądu Najwyższego, nie jest dopuszczalne zażalenie do Sądu Najwyższego na rozstrzygnięcie o kosztach procesu poniesionych przed sądem pierwszej instancji także w sytuacji, gdy orzeka o tych kosztach sąd drugiej instancji zmieniając orzeczenie sądu pierwszej instancji co do istoty sprawy. W takim wypadku uprawnienie strony do poddania kontroli instancyjnej orzeczenia o kosztach procesu poniesionych przed sądem pierwszej instancji, wynikające z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP, wyczerpuje się w możliwości zaskarżenia tego rozstrzygnięcia jedynie do sądu drugiej instancji (por. postanowienia Sądu

Najwyższego: z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 45/10, OSNC 2010, nr 12, poz. 171; z dnia 24 września 2010 r., IV CZ 60/10, nie publ.; z dnia 26 stycznia 2011 r., IV CZ 103/10, nie publ.; z dnia 1 czerwca 2011 r., II CZ 18/11, nie publ.). W niniejszej sprawie dowód z opinii biegłego przeprowadzony został w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w R. i przed tym Sądem powodowie ponieśli koszty z tym związane, wynoszące 1.800 zł (k. 195v i 196). Niewątpliwie zatem koszty te wchodziły w zakres wydatków poniesionych przed sądem pierwszej instancji. Z tego względu zażalenie powodów w części dotyczącej tych kosztów podlegało odrzuceniu na podstawie art. 373 w zw. z art. 370, 398²¹ i 394¹ § 3 k.p.c. jako niedopuszczalne.

W pozostałym zakresie zażalenie jest uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie przez stosowną zmianę zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 398¹⁵ zd. pierwsze w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Powodowie trafnie podnieśli, że rozstrzygając o kosztach poniesionych w postępowaniu apelacyjnym Sąd Okręgowy w G. zasądził na ich rzecz od pozwanej, oprócz kwoty 1.200 zł, odpowiadającej wynagrodzeniu reprezentującego powodów radcy prawnego, kwotę odpowiadającą jedynie części uiszczonej przez nich opłaty od apelacji, która została uwzględniona w całości. Oprócz opłaty od apelacji w kwocie 2.294 zł (k. 476) powodowie, wykonując zarządzenie z dnia 29 marca 2011 r., uiścili z tego tytułu dalszą kwotę 235 zł (k. 486). Jej poniesienie uznać należy za celowe w rozumieniu art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. biorąc pod uwagę to, że w apelacji wniesionej od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 1 lutego 2011 r. powodowie kwestionowali nie tylko uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa o zapłatę kwoty 45.872 zł (czemu odpowiada część opłaty należnej od apelacji powodów w wysokości 2.294 zł), ale także orzeczony wobec nich nakaz zwrotu pozwanemu kwoty 4.681,45 zł.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji, orzekając o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.